

Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 5 af det ærede Medlem for Vejle (Th. Nielsen) og det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk). Naar jeg stemmer for dette Ændringsforslag, vil jeg bemærke, at Forslaget i Virkeligheden ikke tilfredsstiller mig. Jeg havde nemlig hellere set, at de Herrer vare gaaede videre, havde taget Skridtet fuldt ud og stillet Ændringen saaledes, at Kvinder ikke blive valgbare. Jeg er nemlig af den Overbevisning, at det ikke er rigtigt og heller ikke vil være heldigt, at Kvinden her i vort Samfund bliver stillet paa samme Trin som Manden lige over for Retten til at beklæde offentlige Stillinger. Jeg tror, at den Dag, dette sker, vil ingen vinde ved det, hverken Manden eller Kvinden, og at den, som vil tabe mest, bliver Kvinden. Naar jeg desuagtet ikke har stillet noget Ændringsforslag angaaende dette Punkt, er det nærmest af den Grund, at det sikkert nok vil vare en Tid, inden dette Lovforslag bliver til Lov, og at det sikkert nok vil komme til Behandling her i Tinget flere Gange endnu, inden det naar at blive Lov. Jeg vil da med Hensyn til dette Punkt forbeholde mig min Stilling. Der er et andet Ændringsforslag, det, som under Nr. 16 er stillet af det ærede Medlem for Tisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhåve), som jeg ogsaa anbefaler Tingets Medlemmer at vedtage. Jeg tror, at dersom det bliver vedtaget, vil det være heldigt og praktisk, navnlig for mange Landkommuner.

J. Sørensen: Det er jo ikke nogen ny Sag, der diskuteres her, men naar der tales om, at der ikke er saa stor Trang ude i Befolkningen til at faa den almindelige Valgret gennemført paa det kommunale Omraade, skal jeg bemærke, at jeg har ikke saa lidt Erfaring derfor fra den Egn, hvor jeg til daglig færdes. Der har den Sag været fremdraget og diskuteret næsten paa hvert eneste Vælgermøde, vi have holdt, og jeg har da mærket, hvilken Trang der har givet sig til Kende fra de Folks Side, der alene ere henviste til at benytte den almindelige Valgret. Naar man overværer Vælgermøder ved Sogneraadvalg, hvor den almindelige Vælgerklasse har Valgret, kan man se den Ivrighed, hvormed Folk afgive deres Stemmer, og hvorledes de agitere, alt hvad de kunne, men naar de saa have sat Valget igennem, maa de sige sig selv: Ja, vi have gjort det godt, men næste Gang kommer der en anden Klasse og tager Flertallet. Det er jo ikke alene med Hensyn til selve Sogne-

raadet, at det har Betydning, det er ogsaa med Hensyn til Amtsradsvalget, idet Sogneraadene jo vælge de Valgmænd, der skulle besætte den største Del af Amtsradaadet, og ved Siden af dem kommer der en anden højere Klasse, idet den mindre Del af Amtsradaadet vælges af lige saa mange højstbeskattede, som der er Kommuner i Amtsrads kredsen. Valget der er fuldstændig landstingsagtigt. Det kan derfor nok forstaaes, at der er Trang til at faa Valgretten udvidet, og jeg ved, at denne Trang er meget stor, i alt Fald paa de Steder, hvor jeg er bedst kendt. Naar der nu tales om, at Udsigterne til at faa dette Forslag ophøjet til Lov ikke ere saa særdeles lovende, mener jeg dog, at der er en Ting, som vi maa lægge Mærke til, fordi det er noget nyt, og det er det, at den højtærede Indenrigsminister har forelagt et Forslag her om Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn. I dette Forslag er der vel en Valgrets- og en Valgbarhedscensus, men jeg har nu det Haab, at før det Forslag bliver ophøjet til Lov, vil der ogsaa blive rørt ved denne Census. Helt igennem er det vel nok det Forslag, som har givet Impulsen til, at vi have faaet de Ændringer frem, der foreligge til det Forslag, vi nu have til Forhandling. Jeg sigter navnlig til alle disse Forslag til §§ 10—19, særlig til dem, der omhandle Forholdstalsvalgmaaden, Kandidatlisterne, hemmelig Afstemning, Listernes Optælling osv. Det er i Grunden et Hele, der her foreligger. Vel kunne vi gøre Forandringer ved et og andet, men det hele hører dog saaledes sammen, at, som det nu foreligger, kan der ikke udelades noget deraf, uden at man gør Brud paa det hele. Og da det er den højtærede Indenrigsministers Arbejde, der har været Forbillede, og hvorefter dette er taget, siger jeg som saa: Er det Mening, at noget saadant skal gennemføres for Kjøbenhavn, saa er det en Selvfølge, at vi maa sørge for, at det ogsaa kommer til at gælde for de øvrige Købstæder, og saa forlænge vi ogsaa noget lignende paa Landet. I det hele er jeg glad ved, at vi have kunnet fremme vort Arbejde i Udvalget saaledes, at vi have kunnet faa det frem for dette Ting til anden Behandling saa tidligt, at vi kunne faa det sendt op til det andet Ting. Kommer det saa ikke videre, er det ikke vort Ansvar, men saa vide vi, hvor Ansvaret ligger.

Det har interesseret mig meget at høre den Kritik, det ærede Medlem fra Fredensborg (J. Hage) fremsatte mod Forslaget, og de Udtryk, han brugte. Jeg synes, at